

Arrest

nr. 134 225 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 4 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. De verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang indien de eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing haar een direct en persoonlijk voordeel verschaft.

Uit het arrest nr. 133 040 van 12 november 2014 blijkt dat verzoeker op 20 maart 2014 werd overgedragen aan de Franse autoriteiten.

Ter zitting geconfronteerd met deze vaststelling en gevraagd naar zijn belang gelet op deze overdracht, legt verzoekers raadsman een medisch attest neer van juli 2014 stellende dat daaruit moet blijken dat hij nog steeds in België verblijft. Bovendien, zo stelt hij, behoudt verzoeker zijn belang want indien de ongegrondheidsbeslissing artikel 9ter vernietigd wordt, dient het bevel om het grondgebied te verlaten tevens vernietigd te worden omdat hij dan terug recht heeft op een AI.

De Raad is samen met de verwerende partij van oordeel dat het medisch attest dat ter zitting wordt neergelegd geenszins het bewijs in zich draagt van het feit dat verzoeker alsnog daadwerkelijk, en in weerwil van de overdracht aan de Franse autoriteiten, in België zou verblijven. Het betreft een getuigschrift waarin wordt vastgesteld dat verzoeker is gezien op een raadpleging knie- en sportletsels, hetgeen per definitie een momentopname is, te meer in het licht van het feit dat verzoeker werd overgedragen aan een buurland.

De eerste bestreden beslissing betreft het ongegrond verklaren van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”*

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan indienen. Verzoeker toont niet aan dat dit het geval is. Derhalve zal bij een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing enkel kunnen worden vastgesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf moet worden afgewezen, nu verzoeker niet langer kan worden beschouwd als een ‘in België’ verblijvende vreemdeling in de zin van de voormelde bepaling. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan hem dus niet tot voordeel strekken.

Wat betreft de aangevochten bijlage 13, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden vastgesteld dat dit bevel volledige uitvoering gekregen heeft en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk. Verzoekers argumenten doen daaraan geen afbreuk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS